

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA I PENALĂ

Dosar nr. 200/93/2014
(562/2014)

ÎN C H E I E R E

Ședința publică de la 20 februarie 2014

Curtea compusă din:
PREȘEDINTE - C.C.

GREFIER - G.A.I.

* * * * *

MINISTERUL PUBLIC – PARCHETUL DE PE LÂNGĂ CURTEA DE APEL BUCUREȘTI este reprezentat de procuror M.C.

Pe rol, se află soluționarea contestației formulată de condamnatul **H.F.M.** împotriva sentinței penale nr.25 din 01 februarie 2014 pronunțată de Tribunalul Ilfov - Secția Penală în dosarul nr.200/93/2014.

La apelul nominal făcut în ședință publică s-a prezentat contestatorul condamnat în stare de arest și asistat din oficiu de avocat Bulimar Florin în baza împuternicirii avocațiale nr.6004 emisă de Baroul București - Serviciul de Asistență Juridică.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care;

Luând legătura cu contestatorul condamnat, **apărătorul** acestuia arată că acesta insistă în susținerea contestației formulate. Astfel, solicită ca cele 6 luni închisoare, pentru care comisia din cadrul Penitenciarului Jilava a solicitat înlocuirea cu măsura educativă a internării într-un centru de detenție, să se considere executate.

Reprezentantul Ministerului Public solicită sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru a se pronunța o hotărâre prealabilă în vederea dezlegării de principiu a unei chestiuni de drept. În acest sens, arată că este vorba despre modalitatea în care, într-o astfel de situație se aplică dispozițiile tranzitorii. Susține că interpretarea Înaltei Curți de Casație și

Justiție ar trebui să vizeze art.21 și art.22 din Legea nr.187 din 24 octombrie 2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr.286/2009 privind Codul penal cu referire la art.129 alin.2 lit.b din Noul Cod penal, în sensul de a statua dacă aceste prevederi sunt aplicabile în situația în care o persoană este condamnată definitiv pentru o faptă comisă în minorat și – de asemenea - pentru o faptă după ce a devenit majoră, care sunt modalitățile în care se poate efectua concursul și dacă se impune sau nu înlocuirea pedepsei cu o măsură educativă?

De asemenea, conform disp. art.476 al.2 Noul cod de procedură penală, solicită suspendarea judecării contestației formulată de condamnatul H.F.M..

Apărătorul contestatorului condamnat arată că este de acord cu sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, având în vedere nelămurirea existentă în prezenta cauză.

Contestatorul condamnat, având ultimul cuvânt, arată că este de acord cu concluziile formulate de apărătorul din oficiu.

Dezbaterile declarându-se închise, cauza a rămas în pronunțare asupra solicitării de sesizare a instanței supreme în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la chestiune de drept pusă în discuție la acest termen de judecată.

C U R T E A ,

Deliberând asupra cauzei penale de față, din actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

I. constată admisibilitatea sesizării, în conformitate cu prevederile art.475 NCPP, motivat de faptul că:

1. instanța în fața căreia s-a ivit chestiunea de drept sesizată este investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță
2. de lămurirea modului de interpretare/aplicare a dispozițiilor art.22 alin.4 lit.b din Legea nr.187 din 24 octombrie 2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr.286/2009 privind Codul penal cu referire la art.129 alin.2 lit.b din Noul Cod penal depinde soluționarea pe fond a cauzei de față, având ca obiect sesizarea formulată de Comisia de evaluare a incidenței aplicării legii penale mai favorabile, constituită în baza HG nr.836/2013, în cadrul Penitenciarului Jilava, cu privire la aplicarea legii penale mai favorabile referitor la pedeapsa de 6 luni închisoare aplicată față de numitul H.F.M., pentru o faptă comisă în minorat, prin sentința

penală nr.641/2007 a Judecătoria Sector 2 București și care ulterior în condițiile art.83 cod penal a fost înglobată prin cumul aritmetic în pedeapsa rezultantă de 6 ani și 6 luni închisoare aplicată prin sentința penală nr.528 din data de 02.08.2010, pronunțată de Tribunalul București - Secția a II-a Penală, definitivă prin decizia penală nr.268/15.12.2010 pronunțată de Curtea de Apel București - Secția a II-a Penală;

3. problema de drept enunțată este nouă, deoarece, prin consultarea jurisprudenței, s-a constatat că asupra acestei probleme Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o altă hotărâre, astfel cum rezultă din informațiile publice postate pe portalul instanței supreme;
4. problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, consultate astăzi, 20 februarie 2014.

II. expunerea succintă a procesului

Fiind sesizat, potrivit dispozițiilor HG nr.863/201 și art.23 din Legea nr.255/2013 (modificată prin OUG nr.116/2013), de către Comisia de evaluare a incidenței aplicării legii penale mai favorabile, constituită în cadrul Penitenciarului Jilava pentru a hotărî cu privire la **aplicarea legii penale mai favorabile în cazul condamnatului H.F.M.**, din perspectiva prevederilor art.6 NCP, în raport cu pedeapsa de 6 luni închisoare la care acesta a fost condamnat, pentru o faptă comisă în minorat, prin sentința penală nr.641/2007 a Judecătoria Sector 2 București și care ulterior, ca efect al revocării beneficiului suspendării executării pedepsei sub supraveghere, a fost cumulată aritmetic cu pedeapsa de 6 ani și 6 luni închisoare aplicată aceluiași inculpat prin sentința penală nr.528 din data de 02.08.2010, pronunțată de Tribunalul București - Secția a II-a Penală, definitivă prin decizia nr.268/15.12.2010 pronunțată de Curtea de Apel București - Secția a II-a Penală, Tribunalul Ilfov – Secția Penală, prin sentința penală nr.25 din data de 01 februarie 2014 a dispus respingerea ca neîntemeiată a contestației la executare pusă pe rolul instanței în baza respectivei sesizări.

Pentru a hotărî astfel, Tribunalul a reținut următoarele:

Prin sentința penală nr.528 din data de 02.08.2010, pronunțată de Tribunalul București - Secția a II-a Penală, definitivă prin decizia nr.268/15.12.2010 pronunțată de Curtea de Apel București - Secția a II-a Penală, în baza art.2 alin.1 și 2 din Legea 143/2000 cu aplic. art.41 alin.2 Cp, art.74 lit.c Cp, art.76 alin.1 lit.a Cp și art.80 Cp a fost condamnat inculpatul H.F.M. la o pedeapsă de 6 ani și 6 luni închisoare.

În baza art.65 Cp s-a aplicat inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prev.de art.64 lit.a teza a II-a și lit.b Cp pe o perioadă de 4 ani după executarea pedepsei principale.

În baza art.86⁴ alin.1 rap.la art.83 alin.1 Cp a fost revocată suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei de 6 luni închisoare, aplicată inculpatului prin sentința penală nr.641/22.06.2007 pronunțată de Judecătoria sectorului 2, modificată și rămasă definitivă prin decizia penală nr.714/19.11.2007 a Tribunalului București, secția I penală și s-a dispus executarea în întregime a acesteia, care nu se contopește cu pedeapsa aplicată în cauză, inculpatul având de executat în final 7 ani închisoare și 4 ani interzicerea drepturilor prev.de art.64 lit.a teza a II-a și lit.b Cp.

S-a făcut aplicarea disp. art.71 și art.64 lit.a teza a II-a și lit.b Cp.

În baza art.350 Cpp s-a menținut starea de arest a inculpatului.

În baza art.88 Cp s-a dedus durata reținerii și a arestării preventive a inculpatului de la 26.02.2010 la zi.

În baza sentinței penale menționate s-a emis MEPI nr.921/28.01.2011 emis de către Tribunalul București - Secția a II-a Penală, executarea pedepsei începând la data de 26.02.2010.

Față de situația de fapt reținută, Tribunalul a constatat că persoana condamnatului H.F.M. se află în situația prev. de art.44 NCP, care reglementează pluralitatea intermediară, iar conform art.44 alin.2 NCP, în caz de pluralitate intermediară se aplică regulile de la concursul de infracțiuni.

Totodată, s-a reținut că potrivit art.129 alin.2 lit.b NCP, în cazul săvârșirii a două infracțiuni, dintre care una în timpul minorității și una după majorat, pentru infracțiunea comisă în timpul minorității se ia o măsură educativă, iar pentru infracțiunea săvârșită după majorat se stabilește o pedeapsă, după care, dacă măsura educativă este privativă de libertate, iar pedeapsa este închisoarea, se aplică pedeapsa închisorii, care se majorează cu o durată egală cu cel puțin o pătrime din durata măsurii educative ori din restul rămas neexecutat din aceasta la data săvârșirii infracțiunii comise după majorat.

Tribunalul a constatat că numitul H.F.M. a suferit o condamnare de 6 luni închisoare aplicată prin sentința penală nr.641/2007 pronunțată de Judecătoria sectorului 2 București, pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art.181 C.p. **cu aplic. art. 99 C.p. și art. 86⁴ C.p.**, iar prin sentința penală nr.528/02.08.2010 pronunțată de Tribunalul București - Secția a II-a Penală s-a dispus revocarea acestei pedepse de 6 luni închisoare și contopirea cu pedeapsa de 6 ani și 6 luni închisoare, inculpatul având de executat în final 7 ani închisoare.

S-a precizat că în cazul în care instanța ar aplica disp. art.6 alin.4 NCP, în sensul înlocuirii pedepsei de 6 luni închisoare, cu măsura educativă a internării într-un centru de detenție, conform art.21 din Legea nr.187/2012 de punere de în aplicare a Legii nr.286/2009 privind Codul penal, instanța ar trebui să ia măsura educativă a internării într-un centru

de detenție pe o perioadă egală cu durata pedepsei închisorii, adică 6 luni, iar conform art.129 alin.2 lit.b NCP, dat fiind că numitul H.F.M. a fost condamnat pentru infracțiunea prev. de art.2 alin.1 și 2 din Legea nr.143/2000 cu aplic. **art.41 al.2 C.p.** la pedeapsa de 6 ani și 6 luni închisoare, să aplice pedeapsa închisorii de 6 ani și 6 luni la care s-ar adăuga 3 ani - spor prev. de art.36 NCP (pentru infracțiunea săvârșită în formă continuată), care s-ar majora cu o durată egală cu cel puțin o pătrime din durata măsurii educative de 6 luni, rezultanta fiind mai mare de 7 ani închisoare cât are de executat acesta în prezent, creându-se acestuia **o situație mai defavorabilă decât cea prezentă.**

Având în vedere cele mai sus menționate, Tribunalul a constatat că doar înlocuirea pedepsei de 6 luni închisoare cu măsura educativă a internării într-un centru de detenție pe aceeași perioadă, fără a urma algoritmul prev. de art.129 alin.2 lit.b NCP deoarece i s-ar crea acestuia o situație mai creă, face ca această înlocuire a pedepsei închisorii cu măsura educativă a internării într-un centru de detenție **să fie fără efecte juridice** în ceea ce-l privește pe condamnat la acest moment, dat fiind că restul de pedeapsa ce se cere a fi înlocuită cu măsura educativă a intrat în concurs cu o altă pedeapsă.

Totodată s-a apreciat că măsura se impune și datorită faptului că rațiunea disp. art.6 NCP nu este aceea de a-l aduce pe condamnat în situația aceluia care s-ar fi aflat dacă succesiunea de legi ar fi intervenit în cursul procesului, ci doar de a garanta respectarea principiului legalității, în sensul ca minorul să beneficieze de o măsură educativă, iar în cazul în care aceasta intră în concurs cu o infracțiune pentru care s-a aplicat o pedeapsă în majorat, să beneficieze de dispozițiile legii noi, în cazul în care regimul sancționator al pluralității de infracțiuni prev. de art.129 NCP este favorabil inculpatului în comparație cu dispozițiile referitoare la regimul sancționator al pluralității de infracțiuni prevăzut de Codul penal din 1968.

III. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

- 1. reprezentantul Ministerului Public** a rătat că din modalitatea în care sunt reglementate prevederile art.22 din Legea nr.187 din 24 octombrie 2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr.286/2009 privind Codul penal cu referire la art.129 alin.2 lit.b din Noul Cod penal, acestea sunt aplicabile doar în situația cauzelor aflate în curs de judecată.
- 2. Apărătorul din oficiu al condamnatului contestator** nu a exprimat niciun punct de vedere cu privire la chestiunea de drept supusă dezbaterii.

IV. Punctul de vedere motivat al completului de judecată

- 1. redarea normelor de drept interne ce urmează a fi supuse dezlegării Înaltei Curți de Casație și Justiție:**

- **art.22 alin.4 lit.b din Legea nr.187 din 24 octombrie 2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr.286/2009 privind Codul penal:** „(4) *Daca în termenul de incercare al suspendării executării unei pedepse pentru infractiuni comise în timpul minorității condamnatul a savarsit din nou o infractiune, instanța revoca suspendarea și înlocuiește pedeapsa potrivit alin.(2) sau (3), după care: a) dacă noua infractiune a fost comisă în timpul minorității, se stabilește și pentru aceasta o măsură educativă, iar apoi se aplică măsură educativă cea mai grea; b) dacă noua infractiune a fost comisă după majorat, se aplică o sancțiune rezultantă stabilită potrivit art.129 alin.(2) din Codul penal.*
- **art.129 alin.2 lit.b din Noul Cod penal:** „(2) *În cazul savarsirii a două infractiuni dintre care una în timpul minorității și una după majorat, pentru infractiunea comisă în timpul minorității se ia o măsură educativă, iar pentru infractiunea savarsită după majorat se stabilește o pedeapsă, după care: a) dacă măsură educativă este neprivativă de libertate, se execută numai pedeapsă; b) dacă măsură educativă este privativă de libertate, iar pedeapsă este închisoarea, se aplică pedeapsă închisorii, care se majorează cu o durată egală cu cel puțin o patrimă din durata măsurii educative ori din restul ramas neexecutat din aceasta la data savarsirii infractiunii comise după majorat; c) dacă pedeapsă aplicată pentru infractiunea savarsită după majorat este detentiunea pe viață, se execută numai această pedeapsă; d) dacă măsură educativă este privativă de libertate iar pedeapsă este amendă, se execută măsură educativă, a cărei durată se majorează cu cel mult 6 luni, fără a depăși maximumul prevăzut de lege pentru aceasta.*

2. prezentarea jurisprudenței proprii instanței

Până în prezent nu s-a format o jurisprudență în această materie.

3. punctul de vedere al judecătorului cauzei asupra problemei de drept sesizate

Din economia dispozițiilor art.22 din Legea nr.187 din 24 octombrie 2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr.286/2009 privind Codul penal cu referire la art.129 alin.2 lit.b din Noul Cod penal, rezultă că această normă tranzitorie specială este aplicabilă exclusiv cauzelor aflate în curs de judecată la data intrării în vigoare a Noului Cod penal.

Pe de altă parte, se observă că Legea nr.187 din 24 octombrie 2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr.286/2009 privind Codul penal, nici în cuprinsul CAPITOLULUI IV intitulat „Dispoziții speciale privind regimul sancționator aplicabil minorilor” și nici în cadrul vreunui alt capitol nu a

edictat vreo normă tranzitorie cu privire la acele situații în care în cadrul unei pedepse rezultante stabilite printr-o hotărâre definitivă, se regăsesc înglobate (prin cumul juridic sau aritmetic) și pedepse aplicate pentru infracțiuni comise în timpul minorității.

Singura normă juridică reglementată cu privire la situația specială a infractorilor minori condamnați definitiv la data intrării în vigoare a Noului Cod penal este cea prevăzută de art.21 din Legea nr.187 din 24 octombrie 2012, potrivit căruia „(1) *Pedeapsa închisorii executabila, aplicata in baza Codului penal din 1969 pentru infractiuni comise in timpul minoritatii, se inlocuieste cu masura educativa a internarii intr-un centru de detentie pe o perioada egala cu durata pedepsei inchisorii.*

(2) Pedeapsa inchisorii care depaseste 20 de ani, aplicata pentru infractiuni comise in timpul minoritatii, se va inlocui cu internarea intr-un centru de detentie pe o perioada de 15 ani. (3) In cazul pluralitatii de infractiuni, inlocuirea prevazuta la alin. (1) si (2) se face cu privire la pedeapsa rezultanta. (4) Partea executata din pedeapsa inchisorii, precum si durata retinerii si arestari preventive se considera ca parte executata din durata masurii educative a internarii in centrul de detentie”, care însă nu acoperă și situația unei pluralități alcătuite din pedepse aplicate pentru infracțiuni comise înainte și după majorat.

În acest context, considerăm că voința legiuitorului ar trebui interpretată în sensul că în astfel de cazuri pedeapsa rezultantă, aplicată printr-o hotărâre rămasă definitivă mai înainte de data de 01 februarie 2014, pentru o pluralitate de infracțiuni, comise parte în timpul minorității și parte după majorat, nu trebuie fracționată, în sensul înlocuirii pedepselor componente aplicate pentru infracțiuni comise în timpul minorității cu măsura educativă a internării într-un centru de reeducare și al executării restului de pedepse în regim privativ de libertate, ci trebuie considerată ca un tot unitar și indivizibil, în care pedepsele nu mai pot fi disociate.

Față de considerentele expuse în cele ce preced, Curtea

DISPUNE:

În temeiul art.475 NCPP constată admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

- **Dacă prevederile art.22 alin.4 lit.b din Legea nr.187 din 24 octombrie 2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr.286/2009 privind Codul penal cu referire la art.129 alin.2 lit.b din Noul Cod penal pot fi interpretate în sensul că sunt aplicabile și în cazul faptelor definitiv judecate la data de 01 februarie 2014?**

În temeiul art.476 alin.2 NCPP dispune suspendarea judecării contestației formulată de condamnatul H.F.M. împotriva sentinței penale

nr.25/01.02.2014 pronunțată de Tribunalul Ilfov - Secția Penală până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 20.02.2014.

**PREȘEDINTE,
C.C.**

**GREFIER,
G.A.I.**